

P e d a g o g i k a l e c z n i c z a

~~program na 1954/55 r.~~

I. Pedagogika lecznicza - jej zadania i specjalny charakter pracy.

Labres
Labres Terminologia: pedagogika lecznicza, specjalna, defektologia.
Dzieci szkół i zakładów specjalnych:

- a/ dzieci anormalne - istota ich upośledzeń,
- b/ dzieci normalne, które jedynie w pewnym okresie życia swego muszą korzystać z zakładów i szkół specjalnych, / dzieci kalekie, dzieci przewlekłe chore i młodzież moralnie zagrożona bez wyraźnych z zaburzeń wyższych czynności nerwowych/

II. Znamienny okres przemian, jakie w krótkim czasie swego istnienia przeszła pedagogika lecznicza.

Zmiany stosunku pedagogiki leczniczej do pedagogiki ogólnej i odwrotnie aż do chwili obecnej.

III. Klasyfikacja różnego rodzaju dzieci upośledzonych. *statystyka*

IV. Zagadnienie selekcji.

Poznanie dziecka i metody tego poznania,
analiza warunków wpływających pozytywnie i negatywnie na rozwój dziecka. Środowisko domowe dziecka. Anamneza.
V [Współpraca z lekarzem i *statystyka* [Współpraca z domem.

V
V.1
Czynniki etiologiczne upośledzeń i czasowych odchylen od normy.

VII
Analiza patofizjologii wyższych czynności nerwowych w poszczególnych grupach dzieci ~~zakładów specjalnych~~ i wynikające z nich wnioski pedagogiczne.

1. Dziecko upośledzone umysłowo.

Oligofrenia i ośpienie. Terminologia i klasyfikacja.

Etiologia oligofrenii.

Statystyka.

Patofizjologia wyższych czynności nerwowych w oligofrenii.

Dynamika rozwoju oligofrenii.

Właściwości psychiki oligofrenika w procesie poznawa-

nia świata i w kontaktach społecznych. Wynikająca stąd charakterystyczna postawa i konsekwencje życiowe.

Założenia metody wychowania w tym dziale szkolnictwa specjalnego oparte na patofizjologii wyższych czynności nerwowych oraz na typologii pawłowistycznej.

2. Dziecko niewidome.

Terminologia. Klasyfikacja. Statystyka.

Czynniki etiologiczne ślepoty.

Patofizjologia wyższych czynności nerwowych dziecka niewidomego.

Właściwości psychiki dziecka niewidomego w procesie poznawania świata i kontaktach społecznych. Wynikająca stąd charakterystyczna postawa i konsekwencje życiowe.

Założenia metody wychowania w tym dziale szkolnictwa specjalnego oparte na patofizjologii wyższych czynności nerwowych oraz na typologii pawłowistycznej.

3. Dziecko głuche.

Terminologia. Klasyfikacja. Statystyka.

Czynniki etiologiczne głuchoty.

Patofizjologia wyższych czynności nerwowych dziecka głuchego.

Właściwości psychiki dziecka głuchego w procesie poznawania świata i kontaktach społecznych. Wynikająca stąd charakterystyczna postawa i konsekwencje życiowe.

Założenia metody wychowania w tym dziale szkolnictwa specjalnego oparte na patofizjologii wyższych czynności nerwowych oraz na typologii pawłowistycznej.

4. Młodzież moralnie zagrożona.

a/ Młodzież moralnie zagrożona z wyraźnymi zaburzeniami wyższych czynności nerwowych.

Właściwości psychiczne tej młodzieży i wynikające z nich stąd zaburzenia w procesach i zespołach kontaktów społecznych.

Założenia metody wychowania oparte na typologii pawłowistycznej i patofizjologii wyższych czynności nerwowych.

b/ Młodzież moralnie ~~zagrożona~~, która nie ma wyraźnych zaburzeń wyższych czynności nerwowych - jej zaburzenia charakterologiczne.

Czynniki etiologiczne.

Założenia metody wychowania w tym dziale

Dzieci kalekie.

Różne rodzaje i stopnie kalectw.

✓ Tendencje tworzenia się odchyleń charakterologicznych w związku z kalectwem i warunkami życia kalek.

X Drogi rewalidacji dzieci kalekich.

5. Dzieci przewlekłe chore. *Kalekie*

Różne rodzaje i stopnie schorzeń. *kalectw*

✓ Analiza patofizjologii wyższych czynności nerwowych w poszczególnych schorzeniach i warunkach leczenia.

✓ Uzasadnienie potrzeby terapeutyczności szkoły i w ogóle metody wychowania w zakładach leczniczych - w świetle patofizjologii korowo-trzewnej.

Założenia metody wychowania w tym dziale szkolnictwa specjalnego oparte na patofizjologii korowo-trzewnej.

Istota i drogi rewalidacji poszczególnych grup wychowanków "specjalnych".

1. Analiza istoty rewalidacji w świetle nauki Pawłowa / fizycznej, psychicznej i społecznej /.

2. Analiza procesu wychowania w świetle nauki Pawłowa.

3. Podstawowe założenia metody rewalidacyjnej, jako wynik właściwości dziecka upośledzonego umysłowo, niewidomego i głuche oraz jako wynik czasowych odchyleń od normy moralnie zagrożonych i przewlekłe

coś w stylu backgroundu
coś w stylu backgroundu
4. Uzasadnienie wartości rewalidacyjnych *W analizie właściwości rozwojowych polecono naukę*
wielu frustracji. Wskazanie pracy rewalidacyjnej na poziomie
pracy w niższych klasach szkół specjalnych w świetle nauki Pawłowa.

5. Wychowanie ogólne i zawodowe.

6. Organizacja i metoda współpracy z lekarzem i z domem

VIII. X Nauczyciel-wychowawca w szkole i zakładzie specjalnym.

IX. XI Akcja profilaktyczna w stosunku do wszelkiego rodzaju upośledzeń, wykolejeń i schorzeń.

XII Rys historyczny rozwoju opieki wychowawczej nad "dzieckiem specjalnym."

1. Stosunek do upośledzonych poprzez czas i przestrzeń.
2. Charakterystyka wyodrębniających się okresów opieki wychowawczej nad upośledzonymi.

XIII Praca pedagogiki leczniczej jako źródło optymizmu,

Bibliografia